

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

"De verwondering die deze pracht opwekt is voor mij de kiem van de verbinding met de wereld om ons heen.."

Voorwoord

Het had heel wat voeten in de aarde dit jaar, twijfels rezen alom of het wel goed zou komen maar het is gelukt; de kou is ons land eindelijk binnen gekomen. De wind blaast de laatste blaadjes van de bomen. Wie weet had de langgerekte zomer en het weinige water grote invloed om de overgang naar de herfst maar de kleuren in deze overgangperiode waren voor mijn gevoel mooier dan ooit. Misschien was ik er meer wakker voor dit jaar.

De verwondering die deze pracht opwekt is voor mij de kiem van de verbinding met de wereld om ons heen. Voor kinderen kan deze verwondering een bijna magisch karakter hebben die als een herinnering wordt meegenomen.

Drie weken geleden toen ik een klein rondje liep om wat tijd te overbruggen was de lucht al grijs maar nog warm.

Een snel dalende, lage zon scheen achter de wolken maar een paar stralen kregen het voor elkaar om een boom met dieprode bladeren te belichten. Het zorgde voor een surrealistisch beeld waarbij de kleurrood weinig natuurgetrouw leek.

En zoals het tegenwoordig gaat pakte ik mijn telefoon en vereeuwigde ik dit beeld. Een mooie foto maar het komt bij lange na niet in de buurt van wat ik daar zag die dinsdag middag.

Op de terugweg van mijn rondje stond een moeder met haar zoontje van een jaar of 6 voor diezelfde boom. Zij zagen hetzelfde als ik. Zij namen even de tijd om de boom te bewonderen. De telefoon bleef bij hun opgeborgen en het beeld werd meegenomen als herinnering.

Guido van der Vorst

Adventsspreuk

*Donker wordt de aarde,
duister overal,
maar ons hart bewaarde,
het licht dat komen zal.
Dat het helder brande,
stralen mag heel ver,
dan zal eens de aarde,
worden tot een ster.*

De vier adventszondagen

Waarom zijn er vier adventszondagen, voorafgaande aan Kerstmis?

Advent is een voorbereidingstijd. In de tijd van het jaar die beleefd wordt als de donkerste tijd van het jaar, verwachten we de komst van het licht.

We doen dat in vier grote stappen van een week. De zondag is de enige juiste dag ervoor om die stap te markeren. Niet alleen is sedert de Kruisiging en Opstanding de Zondag de belangrijkste dag van de week geworden – daarvoor was het de Zaterdag (Sabbath) -; de zondag is ook de eerste dag van de week, altijd geweest, al vanaf het Scheppingsverhaal uit het Oude Testament, dus in de Voor-Christelijke tijd. (Op school moeten we noodgedwongen deze adventsweken op maandag vieren, omdat er op zondag natuurlijk geen lessen zijn).

Advent betekent: *de binnenkomst*, iets anders dan Verwachting, maar beide betekenissen spelen door elkaar. Op 1e advent is alles nog heel pril: één kaarsje in de adventskrans brandt nog maar.

Maar weldra is daar al het Sinterklaasfeest. Dat Sinterklaas altijd in de adventstijd valt, moet toch eigenlijk wel als heel bijzonder worden opgevat. Sint-Nicolaas is dan ook een wegbereider van het kerstkind, zoals hij in een prachtig verhaal van D. Udo de Haes: *'Sint-Nicolaas, de Kerstbode'* wordt genoemd.

Een week na 6 december hebben we vervolgens Sinte-Lucia, de Lichtbrenghster, vooral in Zweden wordt dit feest veel gevierd (13 december). Opvallend is dat bijvoorbeeld vanaf die dag de zon niet meer later ondergaat, dus dat het vanaf Sinte-Lucia 's middags al is afgelopen met steeds donkerder te worden, terwijl voor de ochtenden geldt dat pas ná

Driekoningen (6 januari) de zon steeds vroeger opgaat. Advent begon vroeger tijden op en met Sint-Maarten (11 november). Hij was de eerste die het Licht van het Christuskind bracht, nu zodanig gevierd dat we een kaarsje in een lantaarntje doen en daarmee in het pikkedonker gaan lopen.

In het Kerstspel uit Oberufer, dat de leraren van alle vrijescholen ieder jaar voor hun leerlingen opvoeren, komen we dit beeld opnieuw tegen: de zgn. Goede Waard, dat is de laatste van de drie waarden heeft een lantaarn in de hand, waaruit na de Geboorte van het Kindje het Licht wordt gehaald om er de kaarsjes in de Kerstboom, die zich achter Jozef en Maria bevindt, mee aan te steken. In de stal waarin ze Jozef en Maria brengt laat ze de lantaarn bij Jozef achter. En Jozef licht met deze zelfde lantaarn tenslotte de drie herders, die op zoek zijn naar de stal, bij.

Sint-Maarten zelf trok vanuit Pannonië, in het huidige Hongarije, via Padua naar Frankrijk. Bij Amiens moet de bekende ontmoeting met de bedelaar hebben plaats gevonden. Hij werd vervolgens bisschop van Tours, een paar honderd kilometer ten zuidwesten van Parijs, zorgde voor armen en zieken en trok ieder jaar naar het onbekende hoge noorden tot in onze streken om de komst van Christus niet alleen te verkondigen, maar ook alweer door het stichten van kapelletjes en ziekenhuizen te laten ervaren. Vandaar de Sint- Maartensoptochtjes van deur naar deur om het licht te brengen.

Als we nu de periode van Sint-Maarten tot Kerstmis nemen, dan komen we op 43 of 44 dagen. Maar tot 21 december, de dag waarop de Winterzonnewende valt is het precies 40 dagen.

Kerstmis – de Geboorte van het Kerstkind- valt drie dagen later, immers: het kind wordt geboren te middernacht

van 24 op 25 december. Het tijdperk van 40 dagen is een heilig tijdperk. Christus bracht 40 dagen in de woestijn door met vasten; het is dus een periode waarin de mens kan versterven, dat wil zeggen: door geen voedsel te nemen te vergeestelijken. Een even lange periode van 40 dagen kennen we na Kerstmis – we komen dan op 2 februari, vanouds de dag waarop de Kersttijd definitief werd afgesloten met een processie, met het opbranden van de kaarsresten en een vrije dag voor iedereen met kermis en dansen: Maria-Lichtmis.

Waarom is advent nu echter beperkt tot 4 zondagen?

Dat heeft er mee te maken dat het niet alleen om een geestelijke gebeurtenis gaat, maar ook om een aardse. Het getal 3 is een kosmisch getal: het beeld voor de goddelijkheid, de driehoek. In het Kerstspel worden ze na elkaar gegroet:

*'Groetenme god vader in synen troon
en groetenme synen eenighsten soon.
Groetenme den eenighen geest mit naôme en
groetenmens al gedrie te saômen.'*

Het getal 4 is 3 plus 1. Het getal 4 is aards, verbonden mét en beeld van de aarde. Het vierkant is het teken voor aarde, maar ook het kruis. De vier windrichtingen geven dit het duidelijkst aan. Iedere kerk werd vroeger als een kruis gebouwd, met bovenop de toren een haan op een windwijzer.

In het Kerstspel treffen we 3 herders aan, 3 waarden, en in het Drie Koningenspel 3 koningen en 3 schriftgeleerden, en ineens zijn het er 4, doordat er telkens een vierde bijkomt. Als de Drie Koningen bij Koning Herodes komen wordt het opeens een aardse aangelegenheid. Als de vierde herder (Crispijn) erbij komt, belooft hij dat hij het kind een slip van zijn pelsvacht zal schenken.

De drie waarden in het Kerstspel zijn het tegenbeeld van de warme, meevoelende herders. Het zijn aardse, zelfgenoegzame personen, die er niet in het minst voor voelen daadwerkelijk de helpende hand uit te steken, zelfs niet de Goede Waard met de Lantaarn. Pas als de 4e Waard komt, Jozef, die de lantaarn opneemt en gaat kijken wie er buiten de stal staan te roepen, en er de 3 herders aantreft, wordt beleefbaar wat gastvrijheid betekent. Hij zegt: *'Soo ghe dit wenscht syt ghy te regt – hier leytet het kind daer van ghy seght.'*

Ook in het 'Drieconingenspel' treffen we zo'n tegenbeeld aan, nu van de drie koningen: de drie schriftgeleerden, in wezen toch mensen die omgaan met geestelijke zaken, gebeurtenissen, openbaringen. Maar zij blijven bij hun tekst en verklaren alles vanuit de dode letter. Pas als Koning Herodes aan de Hoofdman opdracht heeft gegeven 'tot

alle landpaelen af te condighen dat men ombrenghe alle knegtjens cleyn so tweejaerigh en daar onder syn' komt de vierde schriftgeleerde (Judas) naar voren, die angstig naar de hoofdman luistert en dan uitroept: *'o wee, o wee het felle mandaat! des coninghs magt over ons leven gaat, onse kinderkens moetens worren gedoot? ach, wat salt gheven, smert, pyn ende noot!'*

Waar het nu om gaat in de kersttijd, is het beleven dat Gods Zoon op Aarde geboren wordt en dat gebeurt door op 4 zondagen achtereenvolgend advent te vieren. Heel geleidelijk nadert het Kerstkind de aarde en doordringt zo de 4 natuurrijken: het minerale rijk, het plantenrijk, het dierenrijk en het mensenrijk. We vieren dit heel dikwijls zo dat we de vier adventszondagen verbinden met deze vier natuurrijken:

- 1e advent – minerale rijk
- 2e advent – plantenrijk
- 3e advent – dierenrijk
- 4e advent – mensenrijk.

We leggen dan bij of onder de adventskrans of op een plek waar we later het Kindje in het kribbetje uitbeelden op 1e advent mineralen: stenen, op 2e advent komen daar planten bij, of in ieder geval van planten afkomstige voorwerpen.

Op 3e advent materiaal van dieren afkomstig, zoals bijvoorbeeld een plukje schapenwol, als het kan dierfiguren gemaakt van dierlijke stoffen.

En op 4e advent komt de mens: dat kan al een menselijke gestalte zijn van bijenwas, maar ook poppen van hout, van stof, of van wat voor materiaal.

Een goede advents- en kersttijd gewenst!

Bron: Vrijeschoolbeweging, auteur Hans ter Beek

Deugd van de maand december 'Inzichtelijk geduld beheerst de tong...'

"Wie voorbarig spreekt en oordeelt beschadigt of verhindert het rijpingsproces van de waarheid.

Wie spreekt zonder dit rijpen af te wachten, drukt slechts subjectieve meningen uit. Deze meningsuitingen mogen op bijval van gelijkgezinden stuiten en vanwege hun overeenstemming ook succesboeken. Ze zijn echter niet de waarheid die in gelatenheid wordt verdragen en tot stand wordt gebracht....

In de beheersing van de tong wordt niet de scheiding van de wereld en zélf, maar hun kruising en wisseling als waarheid ervaren. De beheersing van de tong is de vruchtbaarheid van de menselijke kennis. Zo wordt deze beheersing waarheidsgevoel.

Een meditatie van dit waarheidsgevoel is:

*"Kent de mens zichzelf, wordt zijn zélf de wereld;
Kent de mens de wereld, wordt de wereld zijn zélf..."*

'Spreken', 'waarheid' en 'geduld' zijn begrippen die komen bovendrijven in bovenstaande - en voorgaande stukjes over de deugden van de ziel. In deze december meditatie worden we aangespoord om de beheersing van de tong, de

beheersing van ons spreken te oefenen. Hoe makkelijk is het niet om onze mening te geven, om te oordelen. Onszelf terughouden, nadenken over wat 'waarheid' is (= of we wel alle kanten van deze situatie kennen), is een uitdaging en oefening voor ons allemaal. De wereld om ons heen, met alle prikkels en sensaties drijft ons als het ware voort van de ene situatie naar de andere. Steeds opnieuw kunnen we in de oppervlakkige valkuil stappen om mee te gaan met vragen als 'en wat vind jij daar nou van?'. Een vraag die vaak gesteld wordt vanuit de intentie dat daar dan onmiddellijk op wordt ingegaan...

Willen we zorgvuldig omgaan met onze woorden en meningen dan vraagt dat om het geduld van de afweging, van verdieping in standpunten en daar de tijd voor nemen. Een antwoord wat ruimte geeft hiervoor zou kunnen zijn 'hier moet ik even over nadenken...' Stilte is daarvoor een prachtig fenomeen. En dat is nu precies waar deze periode van Advent gelegenheid toe biedt.

Stil nu.... Stil nu....

HvM

Bron: De Deugden van de Maand, Herbert Witzeman, uitgebracht door het Willehalm Instituut, Amsterdam

Recept voor pepernoten

125 gr. Boter
125 gr. Bruine basterd suiker
6 gr. Speculaas kruiden
250 gr. Bloem
½ theelepel bakpoeder
½ theelepel zout
4 eetlepels melk
1 eetlepel schenkstroop

Maak van alle ingrediënten een soepel deeg. Maak hiervan kleine balletjes en leg die (op bakpapier) op de bakplaat. Verwarm de oven voor op ca. 175 °C en bak ze in ca. 15 min. bruin.

Van Saskia

De mantel van de Madonna

*Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht.
Stil nu, stil nu, 't ruist al door de lucht.
't Wonder komt heel zachtjes aan.
't Kerstkind wil naar binnen gaan.
Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht.*

Deze stemming vast te houden, te koesteren, vraagt om een fijnmazige omhulling opdat die teerheid niet door de drukke, rumoerige, harde buitenwereld wordt weggedrukt. En druk is het, die laatste weken voor Kerstmis. Er wordt ons nauwelijks tijd gegund stil te staan. We rennen en vliegen, er moet van alles worden gedaan. Kerstinkopen, het optuigen van de kerstboom, kaarten en uitnodigingen versturen, jaarbalansen opmaken, enzovoort. Hoe moeilijk is het om juist in deze drukke tijd aan dit subtiele proces van het scheppen van ontvankelijkheid bescherming te geven? Wellicht is dat het meest essentiële van Kerstmis: het leren omsluiten van wat als een kiem van liefde in ons geboren wil worden.

Om erachter te komen hoe hiermee om te gaan, kunnen we een zwangere vrouw als voorbeeld nemen. Tijdens de zwangerschap en de eerste levensjaren omhult de moeder haar kind met haar hart, met haar liefdesstromen van zorg en aandacht. Zij weeft als het ware een ragfijn kleed om het kind heen, waarbinnen het kind zich beschermt en veilig voelt. De mantel van de Madonna wordt dit etherische kleed genoemd, naar de treffende schilderijen die Raphael van de Madonna met het kind heeft gemaakt. Dit is geen bedenkfel, het is een reëel aanwezige omhulling, herkenbaar voor eenieder die hier voelsprietten voor heeft. Iedereen die met kleine kinderen te maken heeft kan dit misschien aanvoelen. Deze mantel van de Madonna kunnen we om ons heen vlechten.

Of we nu man of vrouw zijn, jong of oud, wel of geen kinderen hebben, tijdens de advent zijn we allemaal in verwachting. Met de rust en bezonkenheid die een zwangere vrouw zo kenmerken. Met een overgave aan hetgeen geboren wil worden. De hemel wil geboren worden, de sterren willen in ons weerklinken. Het is onze oorsprong die we met Kerstmis kunnen ontvangen, kunnen herkennen. Onze eerste levenskiem, vrij van schuld en zonde. Dát is wat ons zo aanspreekt, wat ons direct in ons hart raakt: dat we in feite het volmaakte reine kind in onszelf geboren laten worden. Vandaar onze betrokkenheid met Maria, de moeder van Jezus. We herkennen ons in haar, in dat gevoel van het neerdalen van het hemelse licht in ons aardse gemoed. Treffend, zowel qua sfeer als inhoud, is in dit verband het volgende adventsliedje:

*Over sterren, over zonne,
zachtjes gaat Maria's voet.
Louter goud en lichte vreugde
brengt zij aan haar kindje zoet.
Als Maria blijde wandelt,
hoog door 't godd'lijk licht omstraald,
weeft zij't kleed uit sterrenzegen,
waar Gods kind in nederdaalt.*

Dit kleed uit sterrenzegen, dat is de mantel van de Madonna. Wanneer we dit kleed van zorg en liefde om ons heen dragen, rond ons ontvangend hart, dan deert ons weinig nog. De buitenwereld kan ons opjagen, aan ons morrelen wat ze wil, ons eigen 'kindekijn' ligt veilig en beschermd in onze zelfgecreëerde kribbe. Makkelijker gezegd dan gedaan natuurlijk, zeker in de drukke dagen van december. Het gaat dan ook om de herkenning hoe de drukte van buiten, van het alledaagse gedoe, gefilterd door onze mantel ons binnenste kan binnensijpelen. Hoe de buitenwereld in onze mantel kan transformeren tot weldadige vlokken die zacht neerstrijken in ons open gemoed. Als sneeuwvlokken, wit en stralend als de sterren zelf.

'I'm dreaming of a white Christmas', zong Bing Crosby lang geleden zijn wereldhit. Inderdaad, daar dromen wij van, daar verlangen wij naar: dat datgene wat uit de hemel geboren wil worden door onze gezamenlijke mantel een aardse bedding krijgt met de reinheid en zachtheid van sneeuw. Dat ons diepste gemoed een afspiegeling is van de lichtheid van de sterren. Wanneer het tijdens de kerstdagen daadwerkelijk sneeuwt, herkennen we het. Onze hoop wordt spontaan en collectief wakker. We barsten los, juichen haast van blijdschap en verbondenheid. Want we voelen: het zal eens vervuld worden, vrede op aarde, voor alle mensen van goede wil.

*Uit: Jaarfeesten; achtergronden en betekenis in onze tijd,
uitgeverij Christofoor, september 2017*

Kennismaking met Saraya Roosenboom

Juf Saraya is klasseleerkracht van klas 1 B. Aansluitend bij de drie belangrijkste vragen die in sprookjes worden gesteld om de ander te leren kennen stelden we Saraya de volgende vragen:

1. Wie ben je?

Mijn naam is Saraya Roosenboom, ik ben 22 jaar oud en woon sinds kort in Almere filmwijk. Aan het begin van dit schooljaar ben ik gestart als juf van klas 1B en daar geniet ik ontzettend veel van. Ik hou van zingen en doe dat het liefst met mijn klas en in het kathedrale kerkkoor de 'schola cantorum' van de Sint-Jan in Den Bosch.

2. Waar kom je vandaan?

Van oorsprong ben ik een echte Brabantse en vanwege de vele repetities en missen ben ik bijna ieder weekend in Den Bosch. Mijn beide ouders en broertje wonen in de buurt van Den Bosch en daar ben ik dan ook vaak te vinden.

Samen met mijn broertje en mijn zus ben ik opgegroeid in Hurwenen en Maren-Kessel. Van daaruit ging ik naar de vrije basisschool in Den Bosch en later naar de middelbare vrijeschool in Nijmegen. Direct na het VWO ben ik doorgegaan met de Vrijeschool Pabo in Leiden en toen ben ik ook meteen op kamers gegaan. Na vier jaar gestudeerd en gewoond te hebben in Leiden heb ik afgelopen zomer mijn diploma gehaald.

De keuze voor het leraarschap en vooral voor de antroposofie was voor mij een logische stap. Als kind voelde ik mij altijd als een vis in het water op school en ook van huis uit heb ik een antroposofische opvoeding gekregen waar ik mij erg in thuis voelde. De Vrijeschool Pabo gaf mij de mogelijkheid om hetgeen ik zelf op een mooie liefdevolle manier heb mee gekregen, ook mee te geven aan de kinderen in mijn eigen klas.

3. Waar ga je naar toe?

Inmiddels zijn we een heel eind verder in het jaar en ik geniet iedere dag van de kinderen en het lesgeven. Mijn doel is om met mijn eigen klas een rondje te maken tot en met klas 6. Een tijd waarin ik de kinderen veel kan leren, maar ook mijzelf als leerkracht en als mens.

Uit de middenbouw

Klas 1

In de eerste klas staan de taal-, reken- en heemkunde periodes centraal. In de taalperiode leren we met behulp van de sprookjes de letters aan vanuit een letterbeeld. Zo zijn de k van koning Lijsterbaard en de r van Repelsteeltje aan bod gekomen.

De sprookjes spreken tot de verbeelding van de eerste klasser en geven daarbij een duidelijke tegenstelling van goed en kwaad waarin levenswijsheden verborgen zitten die bij de kinderen overkomt in hun onderbewustzijn. Het zijn grote mensen thema's in fantasievolle en beeldende vorm. Vanuit de sprookjes komen de letterbeelden naar voren waarbij de kwaliteit van de letter naar de voorgrond komt. Na verloop van tijd vervaagt het beeld en blijft de letter over, nu echter vol betekenis.

In de heemkunde periodes van klas 1 gaat het vooral om het beleven van de natuur en het begrip en eerbied krijgen voor de wereld om de kinderen heen. De kinderen doorleven de natuur door ervaringen op te doen tijdens wandelingen, het horen van verhalen, maken van knutselwerkjes en het zingen van liederen passend bij de seizoenen en de gebeurtenissen in de natuur.

Juf Saraya

Over het leven van de heilige Sint Nicolaas

Nicolaas is naar alle waarschijnlijk in Pataria (Turkije) geboren. Men zag al heel snel dat het een bijzonder kind was want hij ging rechtop in zijn bedje staan en dankte God dat hij hier op aarde mocht komen.

Nicolaas is de tweede in de rij van 'schenkende' heiligen die we, rond de adventstijd, kennen en die wordt geopend met Sint Maarten op 11 nov. die zijn halve mantel weggeeft, Sint Nicolaas (5 dec), De Zweedse Sint Lucia (13 dec) die brood schonk aan de armen, in veel landen brengt het kerst kind (24 dec) zelf de geschenken en in zuid Europa en Rusland laten de 3 koningen (6 jan) geschenken achter, in de sokken van de kinderen, op weg naar het kerstkind.

Er zijn vele mythen en legenden over het leven Sint Nicolaas en in vele landen kennen ze een vorm van het Sinterklaasfeest.

- hij was een weldoener;
- hielp de armen;
- hij was schutpatroon van de zeelieden;
- hij was schutpatroon voor de handel en wordt vaak afgebeeld op oude bankgebouwen;
- hij was een kindervriend

Er is een bekende legende die gaat over een verarmde edelman uit de woonplaats van Sint Nicolaas. De man was van plan zijn oudste dochter te verkopen. Sint Nicolaas hoorde dat. Hij knoopte 300 gouden munten in een doek en worp die, zodra het donker geworden was, door het open raam van de oudste dochter. Deze daad deed hij drie keer bij de edelman. En daarom hebben we nu nog steeds met Sinterklaas gouden (chocolade) munten in een netje. En zo zijn nog vele andere legenden en volksoverleveringen waar wonderen in gebeuren.

Het leven van Sint Nicolaas is een afspiegeling van de culturele ontwikkeling in Europa en onder andere Amerika. Daarom is het zo'n bewegelijk feest wat steeds in der eeuwen en cultuur verandert is. Zo zie je zowel het beeld van Sinterklaas als het beeld van de Kerstman. Wij zetten onze schoen en in bijv. Amerika hangen ze een sok aan

De geboorte van Sint Nicholas, door Gentile da Fabriano (1425)

de schoorsteen. Zo komt de oude en de nieuwe wereld bij elkaar. Deze verschillende verschijningsvormen en gedaanteveranderingen van Sinterklaas en Zwarte Piet maken hen er overigens niet minder interessant om. Integendeel, ze roepen de vraag op waarom we deze beelden ieder jaar opnieuw tot leven wekken en van generatie op generatie doorgeven.

Door zijn komst wekt Sinterklaas een gevoel van saamhorigheid en brengt hij gezelligheid. Hij maakt ons vrijgevig en roept de aandrang op anderen een plezier te doen. Daarbij doet hij een appèl op onze creativiteit en laat ons met humor kijken naar elkaar en naar onszelf. Bij kinderen kan hij bovendien vertrouwen wekken in het leven en een besef voor verantwoordelijkheid voor eigen daden. Daarmee is het geloven als kind in Sinterklaas niet alleen een vreugde voor de kindertijd, maar tevens een geschenk in de schoen van onze jeugd voor onze hele verdere levensweg.

(bronnen: Sinterklaas en het geheim van de nacht, Antroposofiemagazine.nl, Sint-Nicolaas leven en legende)

“Door zijn komst wekt Sinterklaas een gevoel van saamhorigheid en brengt hij gezelligheid.”

Sinterklaas in de kleuterklassen.

Het Sinterklaas feest is een magisch feest. Dit sluit goed aan bij de denkwereld van het kind van 3 t/m 8 jaar. Deze kinderen zijn nog in de fase van hun fantasie. Zodra Sint in het land is wordt er in kleuterklassen heerlijk gespeeld, flink geknutseld, cadeaus ingepakt, verhalen verteld en liedjes geïmproviseerd.

Verhaal uit: *Daar wordt aan de deur geklopt*
Het schoentje onder de schoorsteen

Een klein meisje zette eens haar schoentje onder de schoorsteen, want over een paar dagen zou het Sinterklaasavond zijn. Ze wist niet wat ze graag in haar schoentje wilde krijgen en daar dacht ze zelfs helemaal niet aan. Ze dacht alleen aan Sint Nicolaas zelf, over wie haar ouders haar zoveel hadden verteld en over wie al haar dromen en gedachten vol waren.

Ze dacht niet anders dan aan de oude bisschop, die op zijn schimmel daarboven over de daken reed en die door de schoorsteen in de huizen kwam, om zijn geschenken aan de kinderen te brengen. Die wereld van de daken was voor het meisje al halverwege de hemel, en uit die wereld zou Sint Nicolaas komen.

Maar ook aan het paard moest worden gedacht en de moeder van het meisje had haar een flink stuk brood gegeven om in haar schoentje te doen, zodat de schimmel iets te eten zou vinden. Daarna haalde het meisje zelf nog een bakje met water dat ze ernaast zette, zodat het paard ook kon drinken als het dorst had. Toen dit alles klaar was, zong ze met haar vader en moeder een paar mooie Sint-Nicolaasliedjes bij de schoorsteen, en vol van haar heerlijke verwachtingen werd ze naar bed gebracht.

Nu droomde ze nog veel meer van Sint Nicolaas, dan ze de hele dag al had gedaan. Ze droomde dat de heilige door de schoorsteen in de kamer kwam en toen hij zag hoe goed het meisje voor zijn paard had gezorgd, legde hij een hart van suiker in haar schoentje. Toen ging hij met zijn schimmel weer omhoog.

Maar het meisje droomde verder. Ze droomde zo mooi, dat al dromende haar eigen hart openging. Het ging even wijd open als ze haar schoentje had opengezet. En zie, daar ging haar droom uit haar hart omhoog. Hij ging mee met Sint Nicolaas op zijn schimmel over de daken en... toen naar de hemel.

Heel, heel hoog ging het in de hemel. En daar, hoog boven de wolken, tussen de zon en de maan, daar zagen ze een jonge vrouw in een blauwe mantel, die langzaam liep over de sterren en die een heel jong kindje in de armen droeg. Dat was Moeder Maria, die het kerstkindje droeg, waarmee ze in de komende kersttijd weer op aarde wilde komen. En toen Maria Sint Nicolaas aan zag komen, met de droom van het meisje bij zich op de schimmel, keek ze omlaag, en daar zag ze het meisje zelf in haar bedje liggen slapen. En toen Maria zag hoe wijd het hart van het meisje naar de hemel openstond, nam ze iets van het morgenrood uit het hart van haar kindje en vroeg Sint Nicolaas dit in het hart van het meisje daar beneden te willen leggen. Sint Nicolaas nam deze hartengave van het Kerstkind dankbaar voor het meisje aan en keerde toen met haar droom terug naar de aarde.

De volgende morgen, toen Sint Nicolaas weer in Spanje was en de droom in het meisje was teruggekeerd, werd ze wakker. Vol spanning ging ze naar beneden. Hoe zou het bij de schoorsteen zijn?

Het kommetje was leeggedronken en het brood in haar schoentje was verdwenen. In plaats daarvan lag er een hart van suiker in. Het was dus echt waar, dat Sint Nicolaas gekomen was...

Maar daar was nog iets wonderlijks, dat het meisje eerst nog niet had gezien. Het hart van suiker glansde... Het lichtte met een glans die het meisje nog nooit eerder bij suikergoed had gezien. Het hart verspreidde een licht van rode rozen, zoals men dat soms kan zien als de zon opgaat.

Het meisje riep haar vader en moeder en toonde vol blijdschap het lichtende geschenk. Haar ouders vonden het hart prachtig, maar de glans konden ze niet zien. Het meisje verzekerde hun, dat het hart werkelijk glansde, maar ze wist niet, dat deze glans het morgenrood was dat in haar eigen hart lag en dat Sint Nicolaas daar voor Maria uit het hart van het Kerstkind in had mogen leggen.

Sinds die nacht gebeurde het vaak dat het meisje iets om zich heen zag glanzen als het morgenrood, en dat andere mensen die glans niet konden zien

Herfstmarkt

Afgelopen zondag was weer één van de hoogtepunten van het jaar, de Herfstmarkt. Hét feest waar wij samen als ouders heel hard aan hebben gewerkt en samen tot een succes hebben gemaakt!

Het was vooral een dag van saamhorigheid. Kinderen, ouders, leerkrachten, familie en vrienden hebben samen genoten van de activiteiten, de kramen en van de lekkernijen die op de markt te vinden waren. Het was weer een mooie dag mét elkaar, de Lentemorgen, de Peuterspeelzaal en de Vrijeschool!

Wij willen als organisatie iedereen bedanken die dit feest mogelijk heeft gemaakt! Vooral de ouders die al op zaterdag- en zondagochtend vroeg paraat stonden om de markt op te bouwen. En alle ouders die op de Herfstmarkt de kinderactiviteiten hebben begeleid, in het restaurant hebben geholpen, thuis taarten hebben gebakken en de ouders die na afloop hebben opgeruimd.. **dank-jullie-wel!!**

Het is weer voorbij, maar we gaan met elkaar weer een fijne tijd van hele mooie vieringen tegemoet. En wellicht zien wij elkaar weer in de school of op 't plein!

Warme groet,

Kerngroep Herfstmarkt 2018
Diederik, Peter Jan, Nico en Suzanne

*"Kent de mens zichzelf, wordt zijn zélf de wereld;
Kent de mens de wereld, wordt de wereld zijn zélf..."*

Gezocht:

Grafisch vormgever

Wij zijn op zoek naar een enthousiaste vormgever (m/v) die ons team kan versterken! Wilt u ons ondersteunen in de opmaak van onze digitale schoolkrant en bent u bekend met Adobe InDesign en Photoshop, stuur ons dan een berichtje:

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl